

[Aage Fogh.]

maalet, og jeg har bemærket mig et Par Udtalelser, som jeg med Formandens Til-ladelse gerne vil citere.

Det er først en Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Vanggaard, der fremfører, at man burde genindføre Landstormen, fordi ved Hjælp af Landstormen kunde man paa en passende Maade finde Anbringelse for Ungdommen. Sp. 986 siger det ærede Medlem Hr. Vanggaard:

„Nu viser det sig, at en arbejdsløs og en Soldat koster henved det samme Beløb. Ungdommen bør gaa ind til denne almindelige Værnepligt. Dér havde vi Landstormen, som var saa fortrinlig...“.

Og det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen, der var inde paa det samme, siger Sp. 1221 nogle højt interessante Bemærkninger om Fæstningsbyggeriet i Relation til Arbejdsløsheden her i Landet:

„Det forekommer mig, at naar man har saa mange Penge til Raadighed og man er enig om, at der skal udføres Arbejde, som ellers ikke vilde blive udført, saa var der Grund til at bruge nogle af Pengene til Befæstningsanlæg. Jeg kan ikke begribe, at Befæstningsanlæg skulde kunne genere noget Menneske uden for Landets Grænser.“

Saa ved jeg for øvrigt ikke, hvad vi skal have dem til, men det er en anden Side af Sagen.

„De ligger jo ganske stille og er ganske ufarlige for dem, der er uden for Landets Grænser.“

Det er en ejendommelig Forklaring af det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen om Fæstninger og Fæstningers Betydning, men det skal jeg ikke blande mig i paa dette Tidspunkt; men naar der nu henvises til den Slags Forhold som et Middel til Beskæftigelse af Ungdommen, vil jeg dog gerne over for det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen og over for det ærede Medlem Hr. Vanggaard spørge: Udspringer denne Interesse af Hensyn til Ungdommen, eller er det Hensynet til Militærvæsenet, der her er det afgørende? Jeg vil tillade mig at tro, at det er Hensynet til Ungdommen, der er det afgørende for dem, for jeg synes, at Motiveringen for Befæstningerne er saa barok, at den ikke kan tages alvorligt. Det maa være Hensynet til Ungdommen. Denne

Interesse har jeg ogsaa. Jeg er derfor meget villig til med de Herrer og andre at drøfte de Spørgsmaal, der staar i Forbindelse med Ungdommens Dygtiggørelse, Opdragelse og Belæring og hvad dertil hører, og jeg rejser da det Spørgsmaal: Mon ikke vi her i Landet skulde have andre Metoder og andre Midler til Ungdommens Opdragelse end det, der har Forbindelse med det militære?

Jeg tør maaske sige, at jeg paa en vis Maade er sagkyndig paa dette Omraade, for jeg har i min Ungdomsperiode haft Lejlighed til at besøge de frie Ungdomsskoler, der staar til Raadighed for Ungdommen... (*J. S. Foget*: Det er længe siden). Det er noget siden. Det gælder Efterskole, det gælder Højskole og Landbrugsskole og Landbohøjskolen. Jeg har ved frivillige Besøg haft Lejlighed til at være paa disse Institutioner, og jeg har paa den anden Side været tvunget til i to Aar at besøge de militære Institutioner, ogsaa Befalingsmandsskolen, saa jeg har prøvet nogenlunde, hvilket Udbytte man kan høste derigennem. Hvis jeg nu spørger mig selv, hvor jeg fik det bedste Grundlag til at bygge videre paa, i den frie Ungdomsskole eller i de militære Institutioner, er der for mig ikke nogen som helst Tvivl om, at det var den frie Ungdomsskole, der gav det bedste Grundlag. Og da det ærede Medlem Hr. Vanggaard udtrykkeligt understreger, at det koster omtrent det samme at have en arbejdsløs og en Soldat, og da jeg dertil kan føje, at det svarer nogenlunde til, hvad det koster at holde et ungt Menneske paa en Ungdomsskole, saa tror jeg dog, vi skulde foretrække den sidste Udvej.

Jeg rejser derfor det Spørgsmaal, om ikke det vilde være rigtigt og betimeligt, at vi nu gik ind paa en væsentlig Forbedring af de Vilkaar, Ungdomsskolerne arbejder under. Jeg benytter Lejligheden til at takke den højtærede Undervisningsminister for, at det er lykkedes baade i Fjor og i Aar at skabe en væsentlig Udvidelse af de Tilskud, der stilles til Raadighed for den ubemidlede Del af Ungdommen, der ønsker at søge den frie Ungdomsskole; men jeg spørger samtidig, om ikke det vilde være rimeligt at lægge det saadan til Rette, at den Bevilling, der her stilles til Raadighed, ikke var en Bevilling, der er anslaaet til en bestemt Sum, men en flydende Bevil-